

devanudaiyaniyayappiramanam.org

பின்னிணைப்பு 5b: நவீன காலத்தில் ஓய்வுநாளை எவ்வாறு கடைப்பிடிப்பது

இந்தப் பக்கம் நான்காவது கட்டளையைப் பற்றிய தொடரின் ஒரு பகுதி: ஓய்வுநாள்:

1. பின்னிணைப்பு 5a: ஓய்வுநாளும் சபைக்குச் செல்லும் நாளும் — இரண்டு வெவ்வேறு விஷயங்கள்
2. பின்னிணைப்பு 5b: நவீன காலத்தில் ஓய்வுநாளை எவ்வாறு கடைப்பிடிப்பது (தற்போதைய பக்கம்).
3. பின்னிணைப்பு 5c: அன்றாட வாழ்வில் ஓய்வுநாள் கொள்கைகளைப் பயன்படுத்துதல்
4. பின்னிணைப்பு 5d: ஓய்வுநாளில் உணவு — நடைமுறை வழிகாட்டுதல்
5. பின்னிணைப்பு 5e: ஓய்வுநாளில் போக்குவரத்து
6. பின்னிணைப்பு 5f: ஓய்வுநாளில் தொழில்நுட்பமும் பொழுதுபோக்கும்
7. பின்னிணைப்பு 5g: வேலையும் ஓய்வுநாளும் — நிஜ வாழ்க்கைச் சவால்களை எதிர்கொள்ளுதல்

ஓய்வுநாளைக் கடைப்பிடிக்கத் தீர்மானித்தல்

முந்தைய கட்டுரையில், ஓய்வுநாள் கட்டளை இன்றும் கிறிஸ்தவர்களுக்குப் பொருந்துகிறது என்றும், அதைக் கடைப்பிடிப்பது என்பது வெறுமனே சபைக்குச் செல்ல ஒரு நாளைத் தேர்ந்தெடுப்பதைவிட மிக அதிகமானது என்றும் நிறுவினோம். இப்போது நடைமுறைப் பக்கத்துக்கு வருகிறோம்:

நான்காவது கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படியத் தீர்மானித்த பிறகு, அதை உண்மையில் எப்படிக் கடைப்பிடிப்பது? பல வாசகர்கள் ஓய்வுநாளைக் கடைப்பிடிக்காத பின்னணியிலிருந்து இந்த நிலைக்கு வருகிறார்கள்—அவர்கள் கத்தோலிக்கர், மரபுவழித் திருச்சபையினர், பாப்டிஸ்ட், மெத்தடிஸ்ட், பெந்தெகொஸ்தே அல்லது வேறு பிரிவைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கலாம்—அவர்கள் தாங்கள் இருக்கும் இடத்திலேயே தொடர்ந்து இருந்து, ஏழாம் நாளை மதிக்க விரும்புகிறார்கள். இந்தப் பின்னிணைப்பு உங்களுக்காகவே. தேவன் எதைக் கோருகிறார் என்பதைப் புரிந்துகொள்ளவும், வேதாகம சத்தியத்தை மனிதர் உருவாக்கிய மரபிலிருந்து வேறுபடுத்திப் பார்க்கவும், நவீன வாழ்க்கையில் உண்மையோடும் மகிழ்ச்சியோடும் சாத்தியமான முறையிலும் ஓய்வுநாளைக் கடைப்பிடிப்பதற்கான நடைமுறைக் கொள்கைகளை வழங்கவும் இது நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. ஆயினும், நான்காவது கட்டளை தனித்து நிற்கும் கடமையல்ல; அது **தேவனுடைய பரிசுத்தமும் நித்தியமுமான நியாயப்பிரமாணத்தின்** ஒரு பகுதி என்பதை நினைவில் கொள்வது மிகவும் முக்கியம். ஓய்வுநாளைக் கடைப்பிடிப்பது தேவனுடைய மற்ற கட்டளைகளுக்குப் பதிலாக வருவதில்லை; மாறாக, அவருடைய முழு நியாயப்பிரமாணத்திற்கும் அர்ப்பணிக்கப்பட்ட வாழ்க்கையிலிருந்து இயல்பாகவே அது பாய்கிறது.

ஓய்வுநாளைக் கடைப்பிடிப்பதன் மையம்: பரிசுத்தமும் இளைப்பாறுதலும்

ஓய்வுநாளும் பரிசுத்தமும்

பரிசுத்தம் என்பது தேவனுடைய பயன்பாட்டிற்காகத் தனியே பிரித்துவைப்பதைக் குறிக்கிறது. கூடாரம் பொதுப் பயன்பாட்டிலிருந்து தனியே பிரிக்கப்பட்டதுபோல, வாரத்தின் மற்ற நாட்களிலிருந்து ஓய்வுநாளும் தனியே பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஏழாம் நாளில் தமது வேலையை நிறுத்தி, அதைப் பரிசுத்தமாக்கியபோது தேவன் படைப்பின்போதே இந்த முன்மாதிரியை ஏற்படுத்தினார் (ஆதியாகமம் 2:2-3); இதன்மூலம் தம் மக்களுக்கான ஒரு முறையை நிறுவினார். “ஓய்வுநாளை நினைவுகூர்ந்து” “அதைப் பரிசுத்தமாகக் கைக்கொள்ள” யாத்திராகமம் 20:8-11 நம்மை அழைக்கிறது; இதனால் **பரிசுத்தம் என்பது விருப்பப்படி சேர்த்துக்கொள்ளும்**

ஒன்றல்ல, நான்காவது கட்டளையின் சாராம்சமே அது என்பது தெளிவாகிறது. நடைமுறையில், பரிசுத்தம் என்பது ஓய்வுநாளின் நேரத்தை தேவனைச் சுட்டிக்காட்டும் வகையில் அமைப்பதாகும்—நம்மை வழக்கமான அன்றாடச் செயல்களுக்குத் திரும்ப இழுக்கும் செயல்களிலிருந்து விலகி, அவரைப் பற்றிய நமது உணர்வை ஆழப்படுத்தும் காரியங்களால் அந்த நேரத்தை நிரப்புவதாகும்.

ஓய்வுநாளும் இளைப்பாறுதலும்

பரிசுத்தத்தோடு கூட, ஓய்வுநாள் இளைப்பாறுதலுக்கான நாளுமாகும். எபிரெய மொழியில், שָׁבַת (shavat) என்பதற்கு “நிறுத்துதல்” அல்லது “ஓய்ந்திருத்தல்” என்று பொருள். தேவன் தமது சிருஷ்டிப்பின் வேலையிலிருந்து ஓய்ந்தார்; அவர் சோர்ந்துபோனதால் அல்ல, தம் மக்களுக்கு இளைப்பாறுதலின் ஒழுங்கை முன்மாதிரியாகக் காட்டுவதற்காகவே. இந்த இளைப்பாறுதல் உடல் உழைப்பிலிருந்து ஓய்வு எடுப்பதைவிட அதிகமானது; **தேவனுடைய பிரசன்னம், புத்துணர்ச்சி, ஒழுங்கு ஆகியவற்றை அனுபவிப்பதற்காக, வேலை மற்றும் நுகர்வின் வழக்கமான சுழற்சியிலிருந்து விலகுவதே இதன் பொருள்.** நமது முயற்சிகளை நிறுத்தியிருக்கும்போது தேவன் நம்மைக் கவனித்துக்கொள்வார் என்று நம்பி, அவரே சிருஷ்டிகரும் ஆதரிப்பவருமாக இருக்கிறார் என்பதை ஒப்புக்கொள்வதற்கான திட்டமிட்ட இடைநிறுத்தம் இது. இந்த ஒழுங்கை ஏற்றுக்கொள்வதன் மூலம், விசுவாசிகள் ஓய்வுநாளை ஒரு குறுக்கீடாக அல்ல, வாரந்தோறும் கிடைக்கும் ஒரு பரிசாக—நமது முன்னுரிமைகளைச் சரிசெய்து, நம்மை உண்டாக்கினவருடனான உறவைப் புதுப்பிக்கும் பரிசுத்த நேரமாக—காணத் தொடங்குகிறார்கள்.

ஓய்வுநாளின் தனித்தன்மை

தேவனுடைய கட்டளைகளில் ஓய்வுநாள் தனித்துவமானது. அது சிருஷ்டிப்பிலேயே வேரூன்றியுள்ளது; இஸ்ரவேல் தேசம் தோன்றுவதற்கு முன்பே பரிசுத்தமாக்கப்பட்டது; நடத்தையை மட்டும் அல்ல, காலத்தையே மையமாகக் கொண்டுள்ளது. மற்ற கட்டளைகளைப் போலல்லாமல், ஒவ்வொரு ஏழு நாளுக்கும் ஒருமுறை நமது வழக்கமான செயல்களை ஒதுக்கிவைக்க வேண்டும் என்ற திட்டமிட்ட செயலை ஓய்வுநாள் கோருகிறது. இதை இதுவரை

கடைப்பிடித்திராதவர்களுக்கு, இது உற்சாகமாகவும் அதே நேரத்தில் பெரும் சவாலாகவும் தோன்றலாம். ஆனாலும், வழக்கமானவற்றிலிருந்து விலகி, தேவன் ஏற்படுத்திய இளைப்பாறுதலுக்குள் நுழையும் இந்த ஒழுங்கே வாரந்தோறும் விசுவாசத்தைச் சோதிப்பதாகவும், அவருடைய பராமரிப்பில் நமக்குள்ள நம்பிக்கையின் வலிமையான அடையாளமாகவும் அமைகிறது.

வாரந்தோறும் விசுவாசத்தைச் சோதிக்கும் ஓய்வுநாள்

இதனால் ஓய்வுநாள் வாராந்திரக் கடைப்பிடிப்பாக மட்டுமல்லாமல், **மீண்டும் மீண்டும் நிகழும் விசுவாசச் சோதனையாகவும்** அமைகிறது. ஒவ்வொரு ஏழு நாளுக்கும் ஒருமுறை, விசுவாசிகள் தங்கள் வேலையிலிருந்தும் உலகத்தின் அழுத்தங்களிலிருந்தும் விலகி, தேவன் தங்களுக்கு வழங்குவார் என்று நம்பும்படி அழைக்கப்படுகிறார்கள். பண்டைய இஸ்ரவேலில், ஆறாம் நாளில் இரண்டு மடங்கு மன்னாவைச் சேகரித்து, அது ஏழாம் நாள் வரையில் போதுமானதாக இருக்கும் என்று நம்புவது இதன் பொருளாக இருந்தது (யாத்திராகமம் 16:22); நவீன காலத்தில், பெரும்பாலும் வேலை நேரங்கள், நிதிநிலை, பொறுப்புகள் ஆகியவற்றை ஒழுங்குபடுத்தி, பரிசுத்த நேரத்துக்குள் எதுவும் குறுக்கிடாதபடி செய்வது இதன் பொருளாகும். இவ்வாறு ஓய்வுநாளைக் கடைப்பிடிப்பது, **தேவனுடைய பராமரிப்பைச் சார்ந்திருத்தலையும்**, வெளிப்புற அழுத்தங்களை எதிர்க்கும் துணிவையும், இடைவிடாத உற்பத்தித்திறனைப் போற்றும் கலாச்சாரத்தில் வித்தியாசமாக இருக்கத் தயாராக இருப்பதையும் கற்றுத்தருகிறது. காலப்போக்கில், இந்த ஒழுங்கு கீழ்ப்படிதலின் ஆன்மீக முதுகெலும்பாக உருவாகிறது—வாரத்தில் ஒரு நாளில் மட்டுமல்ல, ஒவ்வொரு நாளும் வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் தேவனை நம்பும்படி இருதயத்தைப் பயிற்றுவிக்கிறது.

ஓய்வுநாள் எப்போது தொடங்கி எப்போது முடிகிறது

ஓய்வுநாளைக் கடைப்பிடிப்பதில் முதலும் அடிப்படையுமான அம்சம், அது எப்போது தொடங்கி எப்போது முடிகிறது என்பதை அறிவதாகும். தோராவிலிருந்தே, ஓய்வுநாள் என்பது சூரிய உதயத்திலிருந்து சூரிய உதயம்

வரையோ, நள்ளிரவிலிருந்து நள்ளிரவு வரையோ அல்ல; மாலை முதல் மாலை வரையிலான இருபத்து நான்கு மணிநேரக் காலப்பகுதி என்று தேவன் ஏற்படுத்தியதை நாம் காண்கிறோம். இதே நேரக் கொள்கையைப் பின்பற்றும் பாவநிவிர்த்தி நாளைக் குறித்து, லேவியராகமம் 23:32-ல் தேவன், “மாலைமுதல் மாலைமட்டும் உங்கள் ஓய்வுநாளை ஆசரிக்கக்கடவீர்கள்” என்று கூறுகிறார். இந்தக் கொள்கை வாராந்திர ஓய்வுநாளுக்கும் பொருந்துகிறது: **அது ஆறாம் நாளான வெள்ளிக்கிழமை சூரிய அஸ்தமனத்தில் தொடங்கி, ஏழாம் நாளான சனிக்கிழமை சூரிய அஸ்தமனத்தில் முடிவடைகிறது.** எபிரெய மொழியில் இது עֶרֶב עַד־עֶרֶב (me’erev ‘ad-‘erev) — “மாலைமுதல் மாலைமட்டும்” என்று கூறப்படுகிறது. எந்தக் காலத்திலும் ஓய்வுநாளைச் சரியாக மதிப்பதற்கு இந்த நேரத்தைப் புரிந்துகொள்வது அடிப்படையானதாகும்.

வரலாற்று வழக்கமும் எபிரெய நாளும்

மாலைமுதல் மாலைவரையிலான இந்தக் கணக்கீடு, எபிரெயர்களின் காலக் கருத்தில் ஆழமாக வேரூன்றியுள்ளது. ஆதியாகமம் 1-ல், சிருஷ்டிப்பின் ஒவ்வொரு நாளும் “சாயங்காலமும் விடியற்காலமுமாயிற்று” என்று விவரிக்கப்படுகிறது; இதனால் தேவனுடைய நாட்காட்டியில் புதிய நாள் சூரிய அஸ்தமனத்தில் தொடங்குகிறது என்பது காட்டப்படுகிறது. இதனால்தான் உலகெங்கிலும் உள்ள யூதர்கள் வெள்ளிக்கிழமை இரவு சூரிய அஸ்தமனத்தில் விளக்கேற்றி ஓய்வுநாளை வரவேற்கிறார்கள்; இந்த மரபு வேதாகமத்தின் முறையைப் பிரதிபலிக்கிறது. பிற்காலத்தில் ரபீக்கள் யூத மதம் கூடுதல் வழக்கங்களை உருவாக்கியிருந்தாலும், “சூரிய அஸ்தமனம்முதல் சூரிய அஸ்தமனம்வரை” என்ற அடிப்படை வேதாகம எல்லை தெளிவாகவும் மாறாமலும் இருக்கிறது. இயேசுவின் காலத்திலும் இந்த முறை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதை நாம் காண்கிறோம்; உதாரணமாக, லூக்கா 23:54-56-ல், சூரிய அஸ்தமனத்திற்கு முன்பு நறுமணப் பொருட்களைத் தயாரித்த பெண்கள், “ஓய்வுநாளில்” இளைப்பாறியதாகக் கூறப்படுகிறது.

இன்றைய நடைமுறைப் பயன்பாடு

இன்றைய காலத்தில் ஓய்வுநாளை மதிக்க விரும்பும் கிறிஸ்தவர்களுக்கு, வெள்ளிக்கிழமை சூரிய அஸ்தமனத்தை ஓய்வுநாள் இளைப்பாறுதலின்

தொடக்கமாகக் குறித்துக்கொள்வதே தொடங்குவதற்கான மிக எளிய வழியாகும். அலாரம் அல்லது நினைவூட்டலை அமைப்பது, அல்லது உள்ளூர் சூரிய அஸ்தமன நேர அட்டவணையைப் பின்பற்றுவது போன்ற எளிய வழியில் இதைச் செய்யலாம். எபிரெய மொழியில், வெள்ளிக்கிழமை יוֹם שִׁשִּׁי (yom shishi) — “ஆறாம் நாள்” என்றும், சனிக்கிழமை שַׁבָּת (Shabbat) — “ஓய்வுநாள்” என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. yom shishi-ல் சூரியன் மறையும்போது, Shabbat தொடங்குகிறது. முன்கூட்டியே தயாராகி—வேலை, வீட்டு வேலைகள் அல்லது பொருட்கள் வாங்குவதை சூரிய அஸ்தமனத்திற்கு முன்பு முடிப்பதன் மூலம்—பரிசுத்த நேரத்துக்குள் அமைதியாக மாறிச் செல்ல நீங்கள் வழி ஏற்படுத்துகிறீர்கள். இந்த ஒழுங்கு நிலைத்தன்மையை உருவாக்க உதவுவதுடன், இந்த நேரம் தேவனுக்காகத் தனியே ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை குடும்பத்தினருக்கும், நண்பர்களுக்கும், பணியளிப்பவர்களுக்கும்கூட உணர்த்துகிறது.

இளைப்பாறுதல்: இரண்டு உச்சநிலைகளைத் தவிர்த்தல்

நடைமுறையில், ஓய்வுநாளில் “இளைப்பாற” முயலும்போது கிறிஸ்தவர்கள் பெரும்பாலும் இரண்டு உச்சநிலைகளில் ஒன்றில் விழுகிறார்கள். ஒரு உச்சநிலை, ஓய்வுநாளை முழுமையான செயலற்ற நிலையாகக் கருதுகிறது: தூங்குவது, சாப்பிடுவது, மதம் சார்ந்த வாசிப்புப் பொருட்களைப் படிப்பது ஆகியவற்றைத் தவிர வேறெதுவும் செய்யாமல் இருபத்து நான்கு மணிநேரம் கழிப்பது. கட்டளையை மீறாமல் இருக்க வேண்டும் என்ற விருப்பத்தை இது காட்டினாலும், அந்த நாளின் மகிழ்ச்சியையும் உறவுமுறை சார்ந்த அம்சத்தையும் தவறவிடக்கூடும். மற்றொரு உச்சநிலை, ஓய்வுநாளை வேலையிலிருந்து கிடைக்கும் சுதந்திரமாகவும், சுயநலமான பொழுதுபோக்குக்கான அனுமதியாகவும் கருதுகிறது—உணவகங்களுக்குச் செல்வது, விளையாட்டுப் போட்டிகள், தொடர்ந்து நிகழ்ச்சிகளைப் பார்ப்பது அல்லது அந்த நாளைச் சிறிய விடுமுறையாக மாற்றுவது போன்றவை. இது இளைப்பாறுதலாகத் தோன்றினாலும், அந்த நாளின் பரிசுத்தத்துக்குப் பதிலாக கவனச்சிதறல்கள் எளிதில் வந்துவிடலாம்.

உண்மையான ஓய்வுநாள் இளைப்பாறுதல்

ஓய்வுநாள் இளைப்பாறுதல் குறித்த வேதாகமக் கண்ணோட்டம் இந்த இரண்டு உச்சநிலைகளுக்கும் இடையில் உள்ளது. தேவனுக்கு உங்கள் நேரத்தையும், இருதயத்தையும், கவனத்தையும் அளிப்பதற்காக வழக்கமான வேலையை நிறுத்துவதே இதன் பொருள் (**பரிசுத்தம் = தேவனுக்காகத் தனியே ஒதுக்கப்பட்டது**). இதில் ஆராதனை, குடும்பத்தினருடனும் மற்ற விசுவாசிகளுடனும் ஐக்கியம், இரக்கச் செயல்கள், ஜெபம், வேதப் படிப்பு, இயற்கையில் அமைதியாக நடப்பது ஆகியவை இடம்பெறலாம்—இவை வழக்கமான அன்றாட உழைப்புக்குள் மீண்டும் இழுக்காமலும், உலகப்பிரகாரமான பொழுதுபோக்கை நோக்கித் திருப்பாமலும் ஆன்மாவைப் புத்துணர்ச்சியடையச் செய்யும் செயல்கள். தேவனுடைய பரிசுத்த நாளில் தன் சொந்த இன்பத்தைத் தேடுவதிலிருந்து விலகி, **ஓய்வுநாளை மகிழ்ச்சியான நாளென்று அழைப்பதே** என்ற கொள்கையை ஏசாயா 58:13-14 கூறுகிறது. இங்கு “மகிழ்ச்சி” என்பதற்கான எபிரெயச் சொல் עֹנֶג (oneg)—தேவனில் வேரூன்றிய நேர்மறையான மகிழ்ச்சி. உடலையும் ஆவியையும் போஷித்து, ஓய்வுநாளின் ஆண்டவரை மகிமைப்படுத்தும் இளைப்பாறுதல் இதுவே.